

[Estrup]

af at kigge på statistikken, men jeg vil gerne have oplyst, hvad det egentlig er, der har begrundet de 60 m². Er det sådan en slags gennemsnitstal, eller er der faktisk bare tale om, at man her har fundet noget, som man synes er rimeligt, selv om man ikke har kigget på statistikken?

Dernæst spørgsmålet om at øge fradragene for familier med tre børn eller derover. Jeg tror, det er et forslag, som vedrører meget få familier, og derfor er jeg ganske skeptisk over for, om det er en fornuftig idé, om det familiepolitisk er rigtigt på den måde at gøre det specielt lettere for familier, der har mange børn, end for familier, der har få børn, om man ikke egentlig dér kunne støtte sig til, hvad der er af muligheder for at tage særlige hensyn i den gældende lov om individuel boligstøtte, § 22, stk. 1, hvor kommunerne har mulighed for at tage sådan nogle særlige hensyn.

I den forbindelse vil jeg godt nævne, at jeg er overordentlig betænkelig ved den måde, man ønsker at finansiere denne favorisering af de store børnefamilier på. Man skriver noget relativt uskyldigt i bemærkningerne om, at pengene skaffes ved at forhøje procentsatsen på 2. trin ved beregning af grænsebeløbet. Jeg synes, det er nødvendigt, at vi får belyst, hvor mange familier med et eller to børn der ad den vej kommer i klemme; det kan man overhovedet ikke bedømme ud fra forslaget. Jeg har i øvrigt fra adskillige sider hørt, at dette forslag ikke er udgiftsneutralt. Det synes jeg ministeren må belyse over for os.

Det sidste, jeg vil nævne, er noget, også andre har været inde på, nemlig byfornyelses- og saneringsstøtten, hvor man vil ændre det på to punkter, dels ved at indføre den arealnorm, som gælder for den øvrige individuelle boligstøtte, dels ved at afskaffe den 10-årige aftrapning af saneringsboligstøtten.

Jeg synes, begge forslag er uheldige. Jeg tror, de vil have en meget u hensigtsmæssig indflydelse på byfornyelsesprocessen. Jeg vil specielt mene, at arealreglen bliver urimelig i det tilfælde, hvor man bliver boende i den bolig, man havde, lige så vel som man kan sige, at den 10-årige aftrapning af støtten jo tjener hensynet til familier, der har ringe indkomstvilkår.

De to forslag vil jeg gerne med det samme sige at vi ikke er til sinds at støtte, og jeg kan

gøre det med desto større vægt, som man i sin tid på radikal foranledning fik de bestemmelser ind i lov om saneringsboligstøtte, som nu findes, og vi har egentlig en særlig forkærlighed for de regler, vi selv har været med til at lave.

Jeg vil sige om lovforslaget, at vi naturligvis gerne ser på det under udvalgsarbejdet, men at jeg godt kan garantere for, at det bliver et meget grundigt udvalgsarbejde.

Jeg skal slutte af med nogle få bemærkninger om forslag nr. L 171. Det er blevet fremhævet af boligministeren, at der sker en 2 pct.s regulering for 1986, og der skal efter min mening være meget gode grunde til nu inde i finansåret pludselig at ændre denne regulering. De gode grunde synes jeg ikke lovforslaget præsenterer.

Vi vil meget gerne være med til at kigge på, om hovedintentionen med reglen om de 15 pct.s egetbidrag er opfyldt eller ikke, men jeg vil godt sige, at der på det seneste er kommet en del analyser af pensionisters indkomstforhold, som tyder på, at pensionister faktisk har haft en rimelig realindkomstsvikling. Derfor synes jeg ikke, at tidspunktet er inde til at ændre disse regulerings-satser, og derfor må jeg sige på det radikale venstres vegne, at vi ikke kan støtte forslaget.

Birgith Mogensen (CD):

Lovforslag nr. L 141, der delvis hænger sammen med ældreboliglovforslaget, er et forsøg på at få boligstøttemodtagere og kommuner til at opføre sig mere fornuftigt, så der ikke sker så store stigninger i udgifterne til boligsikring og boligydelse.

Forslaget om at indføre en arealnorm, 60 m² bruttoareal, for nye støttemodtagere finder CD meget fornuftigt og hensigtsmæssigt, da det nuværende system med begrænsning af støtten i relation til overskydende værelsesenheder tilgodeser lejere af boliger med få, men store rum. Det nye forslag vil for mig at se sikre et rimeligt forhold mellem antallet af husstandsmedlemmer og lejlighedens størrelse.

I CD er vi også glade for, at der med forslaget bliver taget hensyn til børnefamilier ved, at man forhøjer fradraget fra 7.000 kr. til 7.900 kr., hvis der i husstanden er tre eller flere børn, samt ved, at man harmoniserer boligstøttelovgivningen med anden lovgiv-